

Cultura en crisi o país sense projecte cultural?

Publicat per [Interacció](#) [1] el 08/03/2013 - 15:11 | Última modificació: 23/03/2026 - 09:14

En un context de crisi econòmica i transformació profunda, l'informe del CoNCA *Estat de la cultura i de les arts 2013* planteja una idea central: la cultura no és un element accessori, sinó un factor estructural per al desenvolupament social, econòmic i democràtic del país. La seva fragilització no és només sectorial, sinó sistèmica.

L'informe dibuixa un sistema cultural tensionat per tres dinàmiques simultànies: la reducció sostinguda dels recursos públics, la transformació digital accelerada i la necessitat de redefinir el seu paper dins l'economia i la societat. En aquest escenari, es posa en qüestió una percepció estesa que considera la cultura un luxe prescindible en temps d'austeritat. El document hi respon amb contundència: relegar la cultura implica debilitar els espais on es generen coneixement, pensament i capacitat crítica.

Des del punt de vista econòmic, l'informe desmunta alguns tòpics persistents. La cultura no és un sector subsidiat de manera predominant, sinó que es finança majoritàriament a través de la despesa de la ciutadania, que representa més de la meitat dels recursos totals. Alhora, genera un volum rellevant de valor afegit i ocupació, situant-se per sobre d'altres sectors tradicionals. Malgrat això, el sistema cultural arrossega un dèficit estructural i ha patit retallades significatives que comprometen la seva sostenibilitat.

Un dels elements més rellevants és el paper dels governs locals, que concentren més de la meitat de la despesa pública en cultura. Aquesta dada no només evidencia la centralitat del món local en el sosteniment del sistema, sinó també la seva vulnerabilitat davant la crisi financera municipal. La cultura es juga, en gran part, en l'escala de proximitat.

L'informe també assenyala desequilibris territorials i aposta per una articulació més cooperativa del sistema, amb xarxes i serveis compartits que superin les limitacions municipals. La distribució desigual d'equipaments i recursos requereix polítiques de compensació i una mirada de país que vagi més enllà de la concentració metropolitana.

En paral·lel, el canvi digital apareix com una ruptura de gran abast. No es tracta només d'una evolució tecnològica, sinó d'un canvi en les formes de producció, distribució i consum cultural. L'usuari deixa de ser receptor per esdevenir actor, prescriptor i, en alguns casos, coproductor. Aquesta transformació obre oportunitats, però també exigeix noves estratègies públiques i empresarials que encara no s'han desplegat amb prou velocitat.

Finalment, l'informe planteja una qüestió de fons: quin lloc ocupa la cultura en el projecte de país. Convertir-la en eix estratègic no és només una declaració simbòlica, sinó una decisió política que hauria de traduir-se en prioritats pressupostàries, marcs estables i una aposta clara pel seu valor social i econòmic. Sense aquest gir, la combinació de crisi, incertesa i manca de direcció pot erosionar un sistema que, malgrat tot, continua demostrant una notable capacitat de resistència.

Consulta el document complet en PDF: [Informe Anual de l'Estat de la Cultura i les Arts 2013](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: treball cultural i professionals

Etiquetes: finançament de la cultura

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: drets culturals

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2013/conca-13>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/e130151.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/3347>